

[Aksel Larsen.]

loven kunne der overhovedet ikke laves folkeafstemning om et sådant spørgsmål, så derfor skulle folk lade være med at tilslutte sig kravet om en folkeafstemning.

Det er vilkårene under pressefrihed og ytringsfrihed i dette samfund, at de, der behersker pressen og de andre offentlige påvirkningsmidler, kan udnytte dem; men så er det samtidig vidnesbyrd om, hvordan befolkningens mening er, at denne lille beskedne tryksag, den eneste agitationstryksag mod tysk genoprustning, der overhovedet er nået ud til alle husstande, kunne hensætte den nævnte presse i en sådan paroksysme af raseri. Der er ikke tale om, at kampagnen mod aftalerne har været rystende ensidig eller specielt følelsesbetonet. Der kunne være grund til at føre en stærkt følelsesbetonet kampagne, men en sådan er ikke blevet ført. Jeg tror også, at hvad følelser angår, klarer det danske folk sig nok selv. Men der har været ført en kampagne, som appellerede til fornuften og til det danske folks egne erfaringer og på dette grundlag opfordrede til at tænke selv og så tage sin stilling.

Det ærede medlem hr. Poul Hansen (Kalundborg) havde den dristighed at påstå, at min polemiske form består i at forvrænge og fordreje andres udtalelser og derpå polemisere mod det, jeg har forvrænget og fordrejet. Det er aldeles ikke min form, men det er ganske åbenbart det ærede medlems form. Jeg har herfra gjort opmærksom på, at det ærede medlem hr. Poul Hansen (Kalundborg) offentligt har udtalt, at folkeafstemning på det nærmeste er forbudt ifølge grundloven, når det drejer sig om et spørgsmål som dette. Det ærede medlem skulle i dag klare sig ud af det ved at sige, at der i grundlovens folkeafstemningsparagraf står noget om, at internationale traktater ikke kan komme til folkeafstemning. (*Poul Hansen* [Kalundborg]: Det sagde jeg ikke!). Jeg har påvist, at det kan de. Ja, nu skal jeg tillade mig at anføre, hvad det ærede medlem har sagt til „Information“ den 8. februar 1955. Dér har det ærede medlem sagt, at udenrigspolitiske anliggender ikke er egnede til folkeafstemning, hvilket fremgår af, at grundloven undtager dem fra de forslag, der kan underkastes en sådan prøve. Det er det ærede medlems udtalelse til „Infor-

mation“ den 8. februar i år. Så skal han ikke komme og sige, at jeg forvrænger hans udtalelser, for det er ham, der den 8. februar sagde, at ifølge grundloven kan udenrigspolitiske anliggender ikke komme til folkeafstemning.

Så spørger det ærede medlem, efter hvilke grundlovsbestemmelser folketingset ikke har mandat til at afgøre sagen. Ja, for så vidt findes der en grundlovsbestemmelse, den, der siger, at folketingsets medlemmer har pligt til at stemme efter deres overbevisning. Jeg er aldeles sikker på, at hvis folketingsets medlemmer hver især stemte efter deres overbevisning i denne sag, ville Parisaftalerne blive forkastet ved afstemning her i tinget. Men det var nu ikke det, jeg hentydede til, da jeg talte. Jeg polemiserede mod den påstand, der er fremsat bl. a. af det ærede medlem hr. Poul Hansen (Kalundborg) om, at vælgerne i 1953 har givet folketingsmedlemmerne mandat til at afgøre netop denne sag, og så sagde jeg: det er jo ikke sådan, at de tre atlantiske partiers repræsentanter gik ud på vælgermøderne og sagde: stem på mig, jeg vil opruste Vesttyskland.

Og netop fordi de ikke gjorde det, har jeg bestridt deres mandat til at afgøre sagen. Det ærede medlem hr. Poul Hansen (Kalundborg) og hans meningsfæller har selv afledt deres mandat til at afgøre sagen her i tinget fra en henvisning til valgkampen i 1953. Så må man finde sig i, at jeg henviser til, hvordan den valgkamp blev ført. Jeg har ikke i sinde at give det ærede medlem hr. Poul Hansen (Kalundborg) anvisning på, hvordan han skal føre valgkamp; jeg ved nemlig, at det vil være nytteløst, men jeg ved også, at det ærede medlem og hans parti førte deres valgkamp på en række sociale løfter og samtidig det heftigst mulige angreb på den daværende krigsminister, Harald Petersen, for den 18 måneders tjenestetid, og at det var sådanne forhold, der bevirkede, at valget fik netop det udfald, det fik. Men det ærede medlem og hans parti og hans meningsfæller i andre partier gik ikke ud til vælgerne og sagde: stem på os, så vil vi stemme for tysk genoprustning.

Hvad statsministeren angår, siger han, at man ikke skal være bange for nogen ny nazisme i Tyskland, for der er fremtrædende politikere og statsmænd, der har erklæret, at der ikke vil være nogen grobund for na-